

ריינר מריה רילקה

שש סונטות מתוך "הסונטות לאורפאוס"

(חלק א', מס. 11)

הַבֵּט בַּכּוֹכְבִּים: אֵינְךָ שָׁם קְבוּצָה
 וְשָׁמָּה "פֶּרֶשׁ"? כִּי זֶה חֲקוּק בְּלִבִּי:
 זְנוּק אֲרָצִי גּוֹאֵה – וְעַל גְּבִי
 שָׁנִי, וְהוּא מְאִיץ בּוֹ וּבּוֹלֵם.

לֹא כֹה, מוֹאֲצֵת וּמְיָד גְּבֻלְמַת,
 הַהוֹיָה, טְבֻעָה הַמְגִיד?
 נְתִיב וְצֻמַת. לְחִיצָה בּוֹלְמַת.
 וְשׁוֹב מְרַחֵב. וְשָׁנִים הֵם אַחֵר.

אֵךְ הָאֲמָנִם? אוֹ שְׁמָא נְחֻלְקוּ
 עַל דְּרָהּ זוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים בִּיחָד?
 מְרַחֵק אֵינְךָ מִפְּרִיד שֶׁלְחֹן מְאֵחוֹ.

גַּם הַחֲבוּר הַכּוֹכְבִּי הוּא בְּרָאִי.
 אֵךְ לְשַׁעֲרָה קְלָה נְרוֹהֵינָא נַחַת
 וְנִנְאֵמִין בָּהּ בְּתַמוּנָהּ. זֶה דִּי.

(חלק א', מס. 19)

גַּם אִם מְמִיר כְּצֵל עֵב
 עוֹלָם אֶת דְּמוּתוֹ,
 כָּל הַנְּשָׁלָם שָׁב
 אֶל קְדְמוּתוֹ.

מהלאָה לְכָל הַתְּמוּרוֹת,
הַלְאָה וְמַעְלָה,
קְרִים־שִׁירְתָּהּ, אֵל נָגוֹן,
שֶׁם עוֹד הוֹמָה לָּהּ.

עוֹד לֹא נִחְקְרוּ יְסוּרִים,
לֹא נִלְמְדָה אֲהָבָה,
וְאַנְה הוֹלְכִים הַמַּתִּים

אִישׁ לֹא נֶחֱשׂ.
רַק הַשִּׁיר עַל פְּנֵי אֶרֶץ רַבָּה
חוֹגֵג וּמְקַדֵּשׁ.

(חלק ב' מס. 12)

בְּחַר בְּתִמּוּרָה. הוּ הָיָה נִלְהַב לְשִׁלְהֶבֶת
שְׁחוּמָק בַּה מְמָה מִיַּן דְּבַר הַזוֹהַר מִתְּמוּרוֹת;
אוֹתָהּ רוּחַ בּוֹרְאָתָהּ, מִתְּכַנֵּן הָאֶרֶץ, אוֹהֶבֶת
מִכָּל אֶת נְקוּדַת־הַמְּפָנָה בְּתַנּוּפַת הַצּוּרוֹת.

כָּל מִסְתַּגֵּר בְּנִשְׁאָר, כְּבָר הָיָה לְנִקְשָׁה;
אִיךָ יְשִׁים מִבְּטָחוֹ בְּמִקְלֵט הָאָפֶר הַמְּחוּק?
חֶפְזָה, הַקְּשָׁה־שֶׁמֶכֶל כְּבָר מִתְּרָה בְּקִשָּׁה,
אָהָה, פְּטִישׁ כְּבָר מוֹנֵף מִרְחוּק!

אֶת הָאִישׁ הַזּוֹרֵם כְּמוֹ נַחַל הַדְּרֵעַת תִּרְעַע
וְתוֹלִיד: כְּמִקְסָם בְּשִׁבְלֵי הַבְּרִיאָה הַשׁוֹפְעַת,
שְׁבֵתָ"ו רֵאשִׁיתָהּ וּבְאֶל"ף סוֹפָה שְׁתַּנּוּחַ;

כָּל חֶלֶל מְאֹשֵׁר הוּא נִכְדָּר אוֹ נִין שֶׁל פְּרִידָה,
וְדַפְנֵי מוֹמְרַת־הַדְּמוּת, מִיּוֹם שִׁיּוּדְרֵעַת
עָלִים, רוֹצֵה שְׁתַּמִּיר אֶת דְּמוּתָהּ בְּדְמוּת רוּחַ.

(חלק ב' מס. 18)

רקדנית: את שְׁהַמְרָתְךָ

את כל הדוּעָה בְּהוֹלָהּ: אִיךָ עֲשִׂית וְחוֹלֵלֶת! וְאוֹתָהּ מְעַרְבֶלֶת בְּסוּף, אוֹתוֹ עֵץ שֶׁל תְּנוּעָה, לֹא כָּבַשׁ אֶת תְּנוּפֶת הַשָּׁנָה שְׁקֵנִית בְּעֵמֶל?

לֹא פְּרָחָה, כְּדִי שְׁתוּקָהּ בְּמַעוֹפֶה שְׁכָבֶר תֵּם, פְּתֹאֵם צְמֶרֶת הַשְּׁקֵט שְׁלוֹ? וְלֹא הִיְתָה זֹו שְׁמֵשׁ, הִיְתָה זֹה קִיץ חֵם - חֲמֶה שְׁאִיז חֶקֶר לוֹ?

אֵה גַם פְּרִי לוֹ, גַם פְּרִי, לְעֵץ הָאֶקְסִטְזָה שְׁלָה. פְּרוֹתָיו הַשּׁוֹקֵטִים - הָאִיז הֵם הַכֹּד הָעֶקֶד הַבָּשֵׁל, הָאֶגְרָטֶל הַבָּשֵׁל כָּל-כָּלוֹ?

וּבְתַמוּנוֹת: לֹא נוֹתֵר הַרְשׁוּם שְׁמֵשׁח קוֹ-גְבִתָּהּ הָאֶפֶל בִּיעֵף עַל קִיר תַּפְּנִיתוֹ-שְׁלוֹ?

(חלק ב' מס. 23)

קְרָא לִי בַשְּׁעָה מִן הַשְּׁעוֹת

הַמְמַרָה בְּהַ בְּלִי-הֶרֶף:

קְרוּבָה כְּפָנֵי הַפֶּלֶב הַכְּנוּעוֹת

וּכְבֶר הַפֶּכָה פְּנִיָה וְעוֹבְרָת

כְּשֶׁנֶּדְמָה: סוּף-סוּף הִיא בְּדִידָה.

מֵה שְׁנֶלְקַח מִמָּה - הוּא-הוּא שְׁלָה.

אֶנְחֶנוּ בְּנֵי-חֹרִיז. שְׁלַחְנוּ אֶל הַדָּרָה

כְּשֶׁנֶּדְמָה שֶׁהַתְּקַבְּלָנוּ בְּבִרְכָה.

אַנְחֵנוּ, חֲרָדִים, תְּרִים מְשָׁעוּ,
עוֹלֵי-יָמִים לְמָה שֶׁהוּא נוֹשֵׁן,
זְקֵנִים מְדִי לְמָה שֶׁלֹּא הָיָה.

לֹא זָכָאִים אֲלֵא אִם נִהְלֵל,
כִּי אָנוּ הָעֲנָף וְהַכֶּרֶךְ
וּמִתְקֵה הָאֵימָה הַמְבַשֵּׁילָה.

(חלק ב' מס. 26)

אֵיךְ לֹפְתֵת אֹתָנוּ צַעֲקַת צְפוֹר...
כָּל צַעֲקָה שֶׁהִיא, מְקָרִית.
אֵךְ כְּבֹר הַיְלָדִים הַמְשַׁחֲקִים בְּחוֹצוֹת
צוֹעֲקִים מִהֶלְאָה לְצַעֲקָה הָאֲמִתִּית.

צוֹעֲקִים אֶת הַמְקָרָה. בְּרוּחִים
שֶׁל חֵלֶל הָעוֹלָם (שֶׁבָּאָה אֶל תּוֹכוֹ
צַעֲקַת הַצְּפוֹר כְּאֶדָם אֶל חֵלוֹם)
הֵם בָּאִים וְתוֹקְעִים טְרִיזִים שֶׁל צוּחוֹת.

אֵיפֹה אַנְחֵנוּ? חֲפְשִׁיִּים, זְרוּקִים
כְּמוֹ עֲפִיפּוֹן שֶׁנִּתְקַם מִן הַחֶכֶל
נִרְחַף בְּגִבֵּה נְמוּדָה, צוּחֲקִים,

מְרוֹטִים מְרוּחוֹת. – שִׁים סֶדֶר, אֶל שָׂר,
בְּאוֹתָם צוֹעֲקִים וַיְהִיו כְּנֶהָר
הוֹמָה וְנוֹשָׂא אֶת הָרֵאשׁ וְהַנְּבֵל.